

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

4 SEPTEMBER 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	33
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Orde- ning	35
E. Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	36
L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	37
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	39
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minis- ter van Onderwijs en Ambtenarenzaken	39
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	42
W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	43
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Orde- ning	44
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	45
A. Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid	48
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMEN- TAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	49
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	50
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	51
REGISTER	52

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

T. KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 11 van 19 juli 1995 van de heer M. VERLINDEN

Bossen – Gezondheidstoestand

Boomsort na boomsoort lijkt het slachtoffer te worden van allerlei onbekende ziekten, waarbij men de oorzaken zoekt in fenomenen als bijvoorbeeld de zogenaamde zure regen. In de jaren '70 waren het de olmen die ten onder gingen aan de iepenspintziekte. In 1987 dook een mysterieuze eikenziekte voor het eerst op in het Zoniënwoud. In 1989 was, volgens een rapport van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa, een kwart van alle eiken in België ziek. Ook de beuken werden ziek. Vooral medio 1992 verergerde de toestand aanzienlijk, mogelijk in combinatie met klimatologische (stormen) en parasitaire oorzaken. Zo stelde men de aanwezigheid vast van de hier onbekende zwam *Ceratocytis piceae* die al vijftig jaar de bossen op de Balkan teistert. Nu lijken ook onze naaldbomen ziek te zijn of te worden. Op termijn betekent dat niet alleen een bedreiging voor het bosbestand in Vlaanderen, maar ook voor een stuk werkgelegenheid in Vlaanderen die steunt op inlandse eik, beuk en den.

1. Gebeurt er een systematische inventarisatie van de evolutie van de gezondheidstoestand van ons bosbestand? Zo nee, waarom niet? Zo ja, sinds wanneer en voor welke streken en voor welke boomsoorten? Welke zijn dan per boomsoort en per streek de gegevens?
2. Wat zijn de oorzaken van het wegwijnen en afsterven van bepaalde boomsoorten?
3. Hebben die bevindingen geleid tot het nemen van bepaalde directe en preventieve maatregelen? Zo ja, welke?
4. Welke Vlaamse instanties zijn bij deze problematiek betrokken? Werken zij ook samen met andere? Wordt deze problematiek ook aangepakt in overleg met nationale en Europese instanties, gelet op de ruime verspreiding van het fenomeen in vooral Midden- en Oost-Europa?

Antwoord

1. In uitvoering van de EG-verordening 3528/86 betreffende de bescherming van de bossen tegen luchtverontreiniging, wordt sedert 1987 een jaarlijkse inventaris opgemaakt van de gezondheidstoestand van de bossen in het Vlaams Gewest.

Het doel van deze inventarisatie is :

- jaarlijks een algemene beschrijving te geven van de gezondheidstoestand van de bossen in het Vlaams Gewest ;
- de gezondheidstoestand van enkele belangrijke boomsoorten afzonderlijk te bespreken ;
- wijzigingen in de bosgezondheidstoestand t.o.v. voorgaande jaren vast te stellen.

In het kader van de transnationale inventarisatie van de bosgezondheidstoestand in de Europese Unie, worden gegevens verzameld in een systematisch net van proefvlakken in een 16x16km-verband. Tien proefvlakken van dit net zijn in Vlaamse bossen gesitueerd. Om meer representatieve gegevens te verkrijgen werd in Vlaanderen het net verdicht tot 8x8km. Dit leverde 42 proefvlakken die in het totaal 1008 bomen omvatten. De proefvlakken liggen zowel in private als in openbare bosgebieden.

De beoordeling van de gezondheidstoestand gebeurt aan de hand van een internationaal uniforme methodiek, gesteund op een visuele beoordeling van twee criteria, namelijk blad/naaldverlies en blad/naaldverkleuring.

Terreinwaarnemers schatten het blad/naaldverlies in trappen van 5 %. Wat verkleuring betreft, wordt een indeling in klassen gehanteerd. Bij rapportering worden de resultaten uitgedrukt als het percentage bomen dat in de respectieve bladverlies- of verkleuringsklasse valt.

Bomen worden als "beschadigd" genoteerd wanneer ze meer dan 25 % blad/naaldverlies vertonen.

De opname van beschrijvende parameters levert bijkomende informatie betreffende het voorkomen van kroonsterfte, waterscheuten, vorst- en exploitatieschade, insectenaantastingen en schimmelinfecties.

Uit wat boven vermeld werd, blijkt dat de vitaliteitsinventarisatie als doel heeft een totaalbeeld weer te geven. Een streek-per-streek-benadering kan uiteraard gebeuren door de afzonderlijke proefvlakresultaten te beschouwen. Hoewel dit zeer voorzichtig moet geïnterpreteerd worden door het beperkt aantal proefvlakken : in sommige regio's is het proefvlak niet noodzakelijk representatief voor die streek.

Resultaten

Hieronder wordt een kort overzicht gegeven van de algemene bosgezondheidstoestand in Vlaanderen. Voor meer gedetailleerde gegevens, bijvoorbeeld voor de afzonderlijke boomsoorten, kan ik het raadslid op eenvoudig verzoek de rapporten van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer bezorgen.

De resultaten van de bosgezondheidstoestand-1994 verschillen ten opzichte van het voorgaande jaar door een duidelijke toename van het bladverlies. Het aandeel beschadigde bomen bedraagt nu 22,2 %, tegenover 16,8 % in 1993. Dit is het hoogste cijfer sinds de aanvang van de inventarisatie (zie tabel).

Jaar	Gezond	Risicobomen	Beschadigd (%)			Beschadigd totaal (%)
			Matig	Sterk	Dood	
1987	53,5	34,0	11,9	0,6	0,0	12,5
1988	53,8	35,8	8,7	1,7	0,0	10,4
1989	44,2	44,2	10,0	1,5	0,1	11,6
1990	45,1	46,6	8,1	0,2	0,0	8,3
1991	32,2	54,9	12,7	0,2	0,0	12,9
1992	21,5	61,2	16,8	0,2	0,3	17,3
1993	14,2	69,0	16,5	0,0	0,3	16,8
1994	11,2	66,6	22,0	0,2	0,0	22,2

Het aandeel beschadigde bomen blijft met kleine schommelingen op een vergelijkbaar niveau in de periode 1987-1991, maar vanaf 1992 wordt een duidelijke stijging vastgesteld. De daling in 1990 wordt mede veroorzaakt door de afwijkende steekproef in dat jaar (onvolledige opname), waardoor de resultaten niet volledig vergelijkbaar zijn met de overige jaren.

Een stabiel aandeel beschadigde bomen in twee opeenvolgende inventarisjaren, impliceert echter niet dat de gezondheidstoestand van de individuele bomen dezelfde gebleven is. Het is namelijk mogelijk dat de beschadigde bomen in beide jaren niet dezelfde zijn, met andere woorden bomen die in het jaar *n* beschadigd waren, kunnen zich herstellen tot „onbeschadigd” in het jaar *n*+1. Andere bomen kunnen een omgekeerde evolutie vertonen.

Bijna drie kwart van de bomen werd in 1994 in dezelfde bladverliesklasse genoteerd als in 1993. Bij zomereik is dit slechts 66 %. Hieruit blijkt dat bij individuele bomen jaarlijkse wijzigingen in bladverliesklasse frequent voorkomen. Het gaat hierbij meestal om veranderingen met één klasse, maar ook wijzigingen met 2 klassen komen voor.

Veranderingen van verkleuringsklasse komt minder frequent voor : bij 85,5 % van de bomen blijft de verkleuring in 1993-1994 stabiel.

Het aantal bomen met abnormale verkleuring in 1994 bedraagt 11,7 % en is licht gestegen ten opzichte van vorig jaar. Bij naaldboomsoorten wordt meer verkleuring vastgesteld dan bij loofboomsoorten.

In 1987-1994 worden sterke schommelingen waargenomen, waarbij in 1989 en 1990 een duidelijke piek voorkomt, die het meest uitgesproken is bij de naaldboomsoorten. Droogtestress, met vroegtijdige naaldvergelting tot gevolg, speelt waarschijnlijk een belangrijke rol. Het feit dat de naaldboomsoorten in Vlaanderen vooral voorkomen op zandgronden, waar droogtestress zich eerder laat voelen dan op leem- of zandleemgronden, kan mede verklaren waarom er meer vergelting wordt vastgesteld bij deze groep dan bij loofboomsoorten.

Sinds het midden van de jaren '80 worden in talloze

bossen in Vlaanderen vitaliteitsvermindering en abnormale sterfte in eikenbestanden vastgesteld, zowel bij Zomereik (*Quercus robur*) als bij Wintereik (*Quercus petraea*). Dit verschijnsel met een duidelijk internationale dimensie, wordt algemeen omschreven als „eikensterfte”. Dit verschijnsel wordt extra gevolgd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer in vaste proefvlakken in het Zevenbergenbos in Lier. In het Zoniënwood werd in 1992 een project opgestart met het oog op de regelmatige evaluatie van de gezondheidstoestand van de inlandse eik. Meer gericht onderzoek op basis van deze waarnemingen wordt momenteel voorbereid.

In 1992 werd in verschillende bosgebieden in de provincies Limburg en Antwerpen een opvallende vitaliteitsvermindering vastgesteld bij Gewone pijn (*Pinus Sylvestris*) en Corsicaanse pijn (*Pinus nigra* var. *Calabrica*). De belangrijkste symptomen zijn een opvallende naaldverkleuring en sterfte van de oudere naaldjaargangen. In 2 geselecteerde bosgebieden in Lichtaart en Dessel werden 3 proefvlakken uitgezet in bestanden van Gewone pijn en 1 proefvlak in Corsicaanse pijn, met als doel de schade op te volgen. Tevens wordt een meer gericht onderzoek naar de aanwezigheid van de schimmel *Sphaeropsis sapinea* (veroorzaakt voornamelijk scheut- en taksterfte) in 1995 voorbereid.

- De oorzaken voor de vastgestelde verschijnselen zijn niet eenduidig te definiëren. Een complex van inwerkende factoren ligt hier aan de basis. Als meer algemene regel kan wel worden gesteld dat aantastingen door schimmels en insecten eerder optreden als secundaire schadeveroorzakers bij reeds verzwakte bomen. Elementen die deze primaire verzwakking veroorzaken zijn onder andere :
  - de bosbouwkundige geschiedenis van de bosbestanden ;
  - klimatologische oorzaken (vorst, droogte, storm) ;
  - luchtverontreiniging.
- Na aanvankelijk uit te gaan van het onderzoek van de rechtstreekse invloed van pollutanten op de bladmassa, werd later verondersteld dat het antwoord veeleer in chemische processen in de bosbodem moet gezocht worden. Daarom werd in 1991 een bosbodemmeetnet opgericht in 11 bosgebieden in

Vlaanderen. Hierin wordt vooral aandacht besteed aan de invloed van luchtverontreiniging op de bosbodem en de relatie met de bosgezondheidstoestand. Belangrijke aandachtspunten hierin zijn de nutriëntenbalans en de verzuringsverschijnselen.

Uit dit en ander aansluitend onderzoek werden een aantal concrete aanbevelingen gedaan naar het bosbeheer. Zo wordt aangeraden de homogene naaldboombestanden om te vormen naar meer gemengde bestanden. Ook voor de loofboombestanden wordt aangeraden meer secundaire loofboomsoorten in te brengen, wat moet aanleiding geven tot een betere humusstructuur in de bestanden. Samen met de omvorming dient afgestapt van het kaalslagsysteem waarbij in één enkele handeling alle bomen worden afgevoerd. Verjongingskappen gebeuren beter aan de hand van kleine groepjes of onder een zogenaamde schermstelling, waarbij het kronenscherm pas geleidelijk wordt uitgedund. Ook dient meer aandacht te worden besteed aan de regelmatige dunningskappingen die noodzakelijk zijn om de structuurontwikkeling en boomsoortensamenstelling te sturen. Bij het uitdunnen van de bestanden moet erop gelet worden zoveel mogelijk organisch materiaal in de bestanden te laten (takken, schors, ...). Als herstelmaatregel tegen verzuring wordt momenteel evaluerend onderzoek uitgevoerd naar bekalving.

Buiten maatregelen die een bosbeheerder zelf kan nemen, spelen uiteraard ook veel andere factoren een rol die beheerst moeten worden teneinde een verantwoordde basismilieukwaliteit te bereiken.

4. Zoals boven reeds vermeld, leidt en coördineert het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer in Geeraardsbergen het bosvitaliteitsonderzoek. Het werkt hiertoe nauw samen met de afdeling Bos en Groen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Voor het bosbodembodkundig onderzoek werken beide overheidsdiensten samen met gespecialiseerde laboratoria van de Universiteit Gent, de Katholieke Universiteit Leuven, het Instituut voor Scheikundig Onderzoek en de Bodembodkundige Dienst van België. Verder zijn er contacten met de Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek.

Bij aanvang werd reeds aangetoond dat het bosvitaliteitsonderzoek loopt in EU-verband. De Europese commissie (DG, VI, Landbouw) beschikt hiervoor over een financieringsinstrument. Deze EU-actie is op haar beurt te situeren in ruimer Europees verband. Onder VN-vlag (ECE : Europese Economische Commissie) werd in 1985 reeds een internationaal samenwerkingsverband opgericht, in uitvoering van de internationale conventie betreffende de grensoverschrijdende luchtvervuiling. Dit programma is het International Cooperative Programme on the Assessment and Monitoring of Air Pollution Effects on Forests, kortweg het ICP-Forests genoemd. De structuur van ICP-Forests is gebaseerd op National Focal Centres (NFC's), dit zijn instituten of laboratoria van de deelnemende landen die verantwoordelijk zijn voor het doorgeven van de verzamelde onderzoeksgegevens naar de twee Programme Coordinating Centres (PCC's). Het Instituut voor Bos-

bouw en Wildbeheer treedt op als NFC voor Vlaanderen.

Over de jaren werd de noodzaak gevoeld om binnen het ICP-Forests een aantal gespecialiseerde expertpanels op te richten. Vlaanderen neemt momenteel het voorzitterschap waar van het Forest Soil Expert Panel en was derhalve verantwoordelijk voor de opstelling van de handleiding waarin de uniforme bosbodemonderzoeksmethode staat beschreven. Vlaanderen organiseerde reeds 4 internationale vergaderingen van dit Forest Soil Expert Panel (1990, 1991, 1993, 1995). Tevens werd een internationale intercalibratie-oefening gehouden om de vergelijkbaarheid van de bosbodemanalyses uitgevoerd door de verschillende landen, te evalueren.

Tevens werd in Gent (UG, Geologisch Instituut) een Forest Soil Coordinating Centre (FSCC) opgericht, dat als taak heeft de gegevens van het grootschalig bosbodembodkundig onderzoek op Europees niveau te verzamelen. Dit centrum wordt gefinancierd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer), de Europese Unie en de Verenigde Naties.

E. BALDEWIJNS

**VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING**

**Vraag nr. 14
van 20 juli 1995
van de heer W. KUIJPERS**

Maagdentoren Zichem – Bescherming

De Marketoren of Maagdentoren (14de eeuw) aan de Demer in Scherpenheuvel-Zichem is sedert 21 september 1962 als monument beschermd.

„Onlangs vielen er ongeveer 8 vierkante meter voorgevelstenen van de Maagdentoren af. Deze ijzerzandstenen werden door de vereniging Red de Maagdentoren in veiligheid gebracht, in afwachting van restauratie. Ondertussen heeft de eigenaar, de Regie van Gebouwen, de onderste toegang afgesloten met deur en slot en een afspanning gemaakt rond de toren.” (Uit „Groen Hageland”, 2de jg., 1985, nr. 3).

1. Welke precieze beschermingsmaatregelen (en met welke diensten) heeft de minister genomen om dit uniek deel van ons bouwkundig erfgoed werkelijk te beschermen ?
2. Welke openbare of andere gebruiksbestemming heeft de minister aan dit bouwwerk gegeven ? Kan er in het raam van het Hagelands toeristisch project, destijds met steun van de Europese Unie ontwikkeld, geen invulling worden bepaald ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 15
van 20 juli 1995
van de heer W. KUIJPERS

E40 – Staat vierde rijstrook

De nieuw aangelegde vierde rijstrook op de E40-autosnelweg vertoont, tussen de aansluiting met de A2 en Everberg, wel meer dan zestig gaten en verzakkingen, terwijl het gedeelte tussen Everberg en Sterrebeek volledig in orde blijkt te zijn.

1. Wat is de oorzaak hiervan ? Welke vaststellingen werden er verricht ?
2. Wie betaalt de nodige herstellingen ?

Antwoord

1. De uitbrokkelingen in het doorlopend gewapend beton van de vierde rijstrook van de A3 (E40) tussen de aansluiting met de A2 in Bertem en Everberg in de rijrichting Luik-Brussel, worden veroorzaakt door meerdere fenomenen, die van conceptuele aard zijn en van de wijze van uitvoering afhangen, zoals onder andere de stabiliteit van de bestaande onderlagen in koolwaterstof, de betonsoort, de verdichting, de weersomstandigheden bij aanleg, het scheurpatroon, de waterdoorsijpeling en dergelijke.

Het technisch onderzoek naar de precieze oorzaak wordt eerlang afgerond. In afwachting van een definitieve juridische uitspraak blijft de aannemer in het kader van de waarborgperiode verantwoordelijk voor de realisatie van het rijwegbeton.

2. De voorlopige en de definitieve herstellingen gebeuren door en op kosten van de aannemer die de werken heeft uitgevoerd.

E. VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 8
van 19 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-medewerkers – Objectiviteit

In verband met de verkiezingsuitslagen vatte een BRTN-medewerkster de uitslag samen als volgt : er was niet anti-politiek gestemd.

Dit is natuurlijk een zaak van appreciatie.

Het standhouden van partijen die zich hebben overgegeven aan corruptie, of van partijen die zonder bezwaar samenwerken met corruptogene formaties, kan wel degelijk als een uiting van anti-politiek worden beschouwd.

Meent de minister derhalve niet dat BRTN-medewerkers dergelijke overwegingen beter overlaten aan de kijkers, veeleer dan hun persoonlijke opvattingen ter zake aan de belastingbetalers op te dringen ?

Antwoord

Tot mijn spijt moet ik het lid meedelen dat het niet mogelijk is ten gronde op zijn vraag te antwoorden, daar uit de vraag niet blijkt over welk programma het gaat.

Indien in een welbepaald geval wordt vastgesteld dat een BRTN-medewerker een inbreuk heeft gepleegd op een deontologische verplichting, treedt de BRTN op tegen de betrokkene. Hierover is mij evenwel niets bekend.

Vraag nr. 9
van 19 juli 1995
van de heer W. KUIJPERS

Bodemerosie – Maatregelen

Bodemerosie ontstaat onder meer door overvloedige neerslag, die waardevol bodemmateriaal afvoert. De zeer hoge snelheid (ongeveer 100 kilometer per uur) doet deze bodemdeeltjes uit mekaar spatten en in veel gevallen afvoeren, met alle gevolgen.

Het verlies aan vruchtbare (landbouw)grond is groot : tot ruim 100 ton per hectare. Wegen, riolen, beken en rivieren worden zwaar belast door het afgevoerde slib. Ook de watertafelverlaging is een van de ver reikende gevolgen.

Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om in deze de landbouw- en omgevingsbelangen te behartigen ?

N. B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De Vlaamse administratie Land- en Tuinbouw (ALT) is niet bevoegd om cultuurtechnische maatregelen te nemen ter bestrijding van bodemerosie. Onrechtstreeks, via individuele bedrijfseconomische voorlichting en steun aan sensibiliseringsacties, kan de ALT het probleem helpen bijsturen.

Bij grondbewerking en keuze van bemesting weet elke goede landbouwer wat hij dient te doen om bodemerosie tegen te gaan. Het probleem van bodemerosie neemt ook toe, omdat door bebouwing en weg- en andere verhardingen, de afvoersnelheid van het regenwater over landbouwgrond sterk is toegenomen.

Een sensibiliseringsinitiatief werd in het kader van de plattelandsontwikkeling (Hageland 5 b) in het recente

verleden genomen. Het betrof een cofinanciering tussen de EG en het Vlaams Gewest (beschikking van de EG-commissie CC91/1565 van 19 juli 1991). Deze ondersteuning liep van 1992 tot 1995.

Voor zover de betrokken landbouwers specifieke investeringen zouden uitvoeren om erosie tegen te gaan, kunnen deze worden opgenomen in het leefmilieu van het Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds.

Vraag nr. 10
van 19 juli 1995
van de heer J. PENRIS

BRTN-medewerkers – Politieke verklaringen

In een uitgebreid interview in een Vlaamse krant lieten bekende gezichten van de BRTN zich zeer negatief uit over het Vlaams Blok.

Mogen BRTN-medewerkers openbare verklaringen afleggen over politieke partijen ?

Worden zij, indien zij zulke verklaringen afleggen in hun hoedanigheid van BRTN-medewerker, hiervoor gesanctioneerd ?

Welke administratieve en sanctierechtelijke maatregelen werden tegen de betrokkenen genomen ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat er geen algemene verbodsbepaling bestaat die de BRTN-medewerkers verbiedt zich in het openbaar uit te spreken over politieke aangelegenheden.

Zulks zou in strijd zijn met de door de grondwet en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens gewaarborgde vrijheid van mening en meningsuiting en met het principieel verbod van preventieve maatregelen in dat verband.

Indien echter in een welbepaald geval wordt vastgesteld dat een personeelslid bij het uiten van zijn mening een inbreuk heeft gepleegd op een deontologische verplichting, treedt de BRTN op tegen de betrokkene.

Zo dienen de medewerkers aan informatieve programma's zich tijdens hun werk onder meer te houden aan de onpartijdigheidsverplichting. Buiten het werk hebben alle BRTN-medewerkers, op basis van hun statuut of de arbeidsovereenkomst die ze met de BRTN hebben gesloten, de plicht alles te vermijden wat het belang van de BRTN kan schaden.

Bij de beoordeling van de vraag of een personeelslid bij het uiten van zijn mening als privé-persoon een deontologische fout heeft begaan wordt, gelet op het fundamenteel karakter van het recht op vrije mening en meningsuiting, met zeer veel omzichtigheid opgetreden en wordt ook rekening gehouden met de concrete omstandigheden, zoals de functie van de betrokkene, eventuele verwijzing naar zijn werk bij de BRTN, impact van de weergegeven mening, enzovoort.

Of het betrokken personeelslid al dan niet een verwittiging krijgt of al dan niet wordt gesanctioneerd en welke sanctie het krijgt, hangt af van de concrete beoordeling van elk geval in het licht van wat hierboven werd

gesteld. Welke sanctie eventueel wordt gegeven, hangt mee af van de vraag of het gaat om een statutair, dan wel om een contractueel personeelslid.

L. PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 7
van 19 juli 1995
van de heer H. LAUWERS

Sociale huisvesting – Kandidaat-huurdersbestanden

In de artikelen 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 tot bepaling van de vorm, de inhoud, de wijze van bijhouden, de modaliteiten van de actualisering en de controle van de registers van de kandidaat-huurders voor sociale woningen, staat gestipuleerd dat de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen een „register van de kandidaat-huurders” en een „uitgebreid register van de kandidaat-huurders” moeten opmaken.

Mits schriftelijke toestemming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), kan de sociale huisvestingsmaatschappij een geautomatiseerd bestand opmaken.

1. Welke sociale huisvestingsmaatschappijen, aangesloten bij de VHM, maken gebruik van een geautomatiseerde versie van register van kandidaat-huurders, evenals van een uitgebreid register van kandidaat-huurders ?
2. Welk aandeel vertegenwoordigen zij in het totaal aantal aangesloten sociale huisvestingsmaatschappijen ?
3. Kan de minister eveneens nagaan welke informatieprogramma's door de desbetreffende sociale huisvestingsmaatschappijen worden gebruikt en door wie deze werden geleverd ?

Antwoord

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 tot bepaling van de vorm, de inhoud, de wijze van bijhouden, de modaliteiten van de actualisering en de controle van de registers van de kandidaat-huurders voor sociale woningen, stelt dat de kandidaatstellingen voor het huren van een sociale woning in chronologische volgorde van hun indienen en zonder enige openlating met de hand worden ingeschreven in het „register van de kandidaat-huurders”. De lokale sociale huisvestingsmaatschappij kan, met schriftelijke toestemming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, het „register van de kandidaat-huurders” vervangen door een geautomatiseerd bestand, overeenkomstig het model opgenomen in het besluit. Artikel 2 van bovenvermeld besluit bepaalt dat gelijktijdig met het „register van de kandidaat-huurders” een „uitgebreid register van de kandidaat-huurders” op steekkaart en/of computerklasserment wordt bijgehouden.

Momenteel gelden voor het bijhouden van het "register van de kandidaat-huurders", overeenkomstig artikel 14 van bovenstaand besluit, nog steeds de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1985 tot bepaling van de vorm, de inhoud, de wijze van bijhouden en de controle van de registers van de kandidaat-huurders.

De verzoeken tot vervanging van het "register van de kandidaat-huurders" door een geautomatiseerd bestand, worden door de VHM onderzocht en eventueel goedgekeurd.

Met haar omzendbrief van 4 juli 1995 heeft de VHM aan de lokale huisvestingsmaatschappijen gevraagd om mee te delen of al dan niet gebruik wordt gemaakt van geautomatiseerde bestanden voor de registers van de kandidaat-huurders. Tevens moesten gegevens over de gebruikte informaticaprogramma's worden meege-deeld.

Aangezien nog niet alle antwoordformulieren in het bezit zijn van de VHM, kan een antwoord op de drie gestelde vragen pas later worden gegeven.

De vervanging van de registers van de kandidaat-huurders door geautomatiseerde bestanden wordt door de VHM opgevolgd zodat, overeenkomstig de artikelen 6 en 14 van het bovenvermelde besluit van 6 april 1995, uiterlijk per 1 oktober 1995 de registers van de kandidaat-huurders in hun nieuwe vorm worden gebruikt.

Vraag nr. 8

van 20 juli 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Benoeming voorzitter

Enige weken voor de verkiezingen geraakte bekend dat de nieuwe voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de huidige nationaal secretaris is van een politieke formatie die in verband wordt gebracht met corruptiepraktijken. De persoon in kwestie is trouwens betrokken partij in dit dossier.

Acht de minister dit geen ongelukkige aanstelling ?

Hoe verloopt de financiële controle op de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ?

Acht de minister het verantwoord dat, in het licht van vroegere intentieverklaringen over het depolitiseren van deze sector, een belangrijk kaderlid van een politieke partij dergelijk mandaat krijgt toegewezen ?

Welke materiële of financiële voordelen gaan met deze aanstelling gepaard ?

Op basis van welke kwalificaties werd de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij benoemd ?

Antwoord

1. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij is onderworpen aan verschillende vormen van controle.

1) In het kader van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen

van openbaar nut, waaronder de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

a. Het ontwerp van begroting moet jaarlijks worden opgemaakt door het orgaan van beheer en worden goedgekeurd door de minister van wie de instelling afhangt en door de minister van Financiën.

b. Een jaarverslag over de werkzaamheden, een jaarlijkse uitvoeringsrekening van de begroting en een toestandsopgave van het actief en passief op 31 december van het betrokken jaar (voor de VHM een jaarbalans met resultatenrekening) moet worden opgemaakt door het beheersorgaan en goedgekeurd door de minister van wie de instelling afhangt. Die minister zendt de rekening van de instelling aan de minister van Financiën, die ze voor toezicht aan het Rekenhof bezorgt. Het Rekenhof controleert niet enkel de jaarrekening, maar ook de uitvoering van de statutaire opdracht van de instelling. De Vlaamse Raad heeft op 22 februari 1994 trouwens ingestemd met de uitoefening van een beheerscontrole door het Rekenhof.

c. Controle wordt uitgeoefend door twee gemeenschapscommissarissen, benoemd door de Vlaamse regering op voordracht van de bevoegde ministers (in het geval van de VHM de minister van Huisvesting en de minister van Financiën).

d. Door die beide bovengenoemde ministers werd een revisor aangesteld bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

e. De Bijzondere Dienst voor Begrotingsenquêtes en het Hoog Comité van Toezicht, onder voorwaarden bepaald in hun organiek statuut, kunnen gelast worden hun specifieke opdracht in de instelling uit te oefenen, op verzoek van beide bovengenoemde ministers.

2) De algemene vergadering van aandeelhouders van de VHM heeft een commissaris-revisor benoemd voor het uitoefenen van een controle, zoals bepaald in artikel 64 van de wet op de handelsvennootschappen.

3) De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij heeft een interne-auditafdeling die niet alleen steeds advies uitbrengt over de jaarrekening, maar ook financiële en operationele audits verricht omtrent allerlei activiteiten van de instelling.

2. Wat de materiële of financiële voordelen betreft die gepaard gaan met de aanstelling tot voorzitter van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, kan ik meedelen dat die vergoeding wordt geregeld in het „besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de toelagen en presentiegelden aan commissarissen, gemachtigden van financiën, afgevaardigden van de Vlaamse regering, voorzitters en leden van niet-adviserende bijzondere commissies of van raden van bestuur van instellingen en ondernemingen die onder de Vlaamse regering behoren.”. Bij besluit van de Vlaamse

regering van 21 maart 1990 tot uitvoering van het voormelde besluit van de Vlaamse regering, werd de VHM ingedeeld in categorie III van het eerstgenoemde besluit. Tengevolge daarvan :

- is de forfaitaire jaarlijkse toelage voor de voorzitter van de raad van bestuur bepaald op maximum 90.000 frank (te indexeren) ;
- kan een presentiegeld van maximum 2.000 frank (te indexeren) per zitting, met een maximum van 80.000 frank (te indexeren) per jaar, worden uitgekeerd ;
- worden reis- en verblijfkosten toegekend die niet hoger mogen liggen dan die welke gelden voor ambtenaren van het eerste niveau van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Voorzitters van de raden van bestuur worden in dit verband gelijkgesteld met ambtenaren van de rangen 15 tot 17.

Bovendien heeft de raad van bestuur van de VHM :

- op 17 oktober 1989 beslist voor bijzondere opdrachten van de raad van bestuur (buitengewone zittingen van de raad van bestuur ter behandeling van bijzondere, punctuele kwesties waarvoor het niet aangewezen lijkt een voltallige raad samen te roepen) een forfaitaire vergoeding van 2.000 frank per vacatie toe te kennen, plus de bewezen onkosten te vergoeden die bij die gelegenheid worden gemaakt ;
  - op 3 november 1992 beslist aan de bestuurders maandelijks een forfaitair bedrag van 1.500 frank toe te kennen ter vergoeding van de representatiekosten die ze in het kader van hun functie hebben gemaakt en van de kosten verbonden aan administratie en telefoongesprekken.
3. De nieuwe voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd benoemd op basis van de zeer uitgebreide ervaring die zij in de sociale huisvestingssector heeft opgedaan als ondervoorzitter van de vroegere Nationale Huisvestingsmaatschappij (meer bepaald van 9 september 1988 tot de ontbinding) en als ondervoorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (meer bepaald van 1 maart 1989 tot 27 mei 1995). Daarom werd zij vanaf 27 mei 1995 voorzitter.

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 12
van 20 juli 1995
van de heer W. KUIJPERS

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 14
van 20 juli 1995

van de heer W. Kuijpers
Blz. 35.

Antwoord

1. De Maagdentoren is nog steeds eigendom van de federale overheid, onder beheer van de Regie der Gebouwen. Hierdoor is de Regie verplicht in te staan voor de instandhouding van het gebouw en voor de veiligheid ten opzichte van (toevallige) bezoekers. De Regie heeft hiertoe recentelijk nog enkele stappen gezet. Een eventuele overdracht naar het Vlaams Gewest is nog steeds in onderzoek. Daarna moet een eigendoms/beheersstructuur worden uitgewerkt om het gebouw voor verder verval te behoeden en het bezoekbaar te maken. Verenigingen zoals de Stichting Vlaams Erfgoed zouden hierin een rol kunnen vervullen. Ook de gemeente of verenigingen zoals de VZW Red de Maagdentoren, zouden een actieve bijdrage kunnen leveren.
2. De zoektocht naar een gebruiksbestemming is niet eenvoudig. Er moet hierbij worden gekeken naar de draagkracht van het monument en zijn omgeving, maar ook naar de mogelijkheden binnen de ruimtelijke ordening. Een mogelijke optie kan zijn het gebouw met een hekken af te sluiten en (op afspraak en eventueel onder begeleiding) bezoekbaar te maken. Een effectief economisch nuttige functie erin huisvesten, is niet echt aangewezen.

Het gebouw kan, uit oogpunt van monumentenzorg, ingeschakeld worden in een toeristisch circuit voor het Hageland. De steun van de Europese Unie voor een aantal projecten was echter termijngebonden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 2
van 30 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement

Eind 1994 geraakte bekend dat de gemeente Voeren 15 miljoen frank moest terugbetalen aan de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat om onterecht geïnde toelagen voor de Franstalige afdeling van de gemeentelijke basisschool. De Retour à Liège-meerderheid had het Franstalig onderwijs in deze school immers gestaakt en de gebouwen verhuurd aan de Action Fouronnaise, die er privé-onderwijs organiseerde. Dat voldeed niet aan de wettelijke bepalingen.

Kan de minister mij meedelen of de gemeente Voeren

reeds gevolg heeft gegeven aan de desbetreffende brief van de dienst Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs ?

Antwoord

Tot op heden werd door het gemeentebestuur van Voeren nog geen gevolg gegeven aan het verzoek tot terugbetaling van subsidies, gesteld door de dienst Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs.

De gemeente Voeren heeft bij de Raad van State een verzoekschrift ingediend tot nietigverklaring van de vraag tot gedeeltelijke terugvordering van de ontvangen subsidies.

Vraag nr. 10 van 12 juli 1995 van de heer M. VERLINDEN

Schoolbus – Organisatie

Sommige middelbare scholen houden er nog een schoolbus op na en "vragen" hierbij dat de leerkrachten volgens een beurtrol als begeleider zouden fungeren. Meestal is die bus eigendom van de school of van een verwante VZW (oudleerlingenbond, vriendenkring, oudercomité ...). Het bestuur van die VZW's schuift die toezichten af naar de leerkrachten. De leerkrachten voelen zich dan in de rol geduwd van Chinese vrijwilligers. Er is de zachte druk van de ouders (wie weigert verzwaart de klus voor collega's), het gegoochel met het feit dat bijkomende leerlingen ook bijkomende lessen en jobs betekenen, de angst voor slechte uurroosters of te veel inspectie, enzovoort.

Daarnaast is er nog het probleem van de burgerlijke aansprakelijkheid van de begeleidende leerkracht, waarover geen duidelijkheid zou bestaan.

1. Kunnen scholen voor lager en hoger secundair onderwijs worden gefinancierd door de overheid voor de aankoop en het in stand houden van een schoolbus ? Onder welke voorwaarden ?
2. Voor de chauffeur, als werkman verbonden aan de school, tellen de uren op de bus als werkuren. Dit is niet het geval voor de begeleidende leerkrachten. Vanwaar dit onderscheid ?
3. Leerlingen die met het openbaar vervoer of met privé-wagens worden gebracht, worden niet begeleid. Waarom moet er op de schoolbus dan wel begeleiding en toezicht zijn ?
4. Kunnen leerkrachten verplicht worden tot begeleiding van schoolbussen ? Zo neen, hoe kunnen zij zich verdedigen tegen voor de hand liggende plagerijen ?
5. Hoe zit het met de burgerlijke aansprakelijkheid van de begeleidende leerkracht bij een ongeval ? Worden zij als vrijwilliger automatisch gedekt door de schoolverzekering, in alle omstandigheden ? Wat kunnen zij best doen ?

Antwoord

1. Het antwoord op deze vraag is ontkennend. Scholen

voor lager en hoger secundair onderwijs kunnen niet worden gefinancierd voor de aankoop en het in stand houden van een schoolbus.

Wat de volgende vragen betreft, wens ik vooraf te wijzen op de bepalingen inzake plichten die voorkomen in elk van de decreten rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs en gesubsidieerd onderwijs, en inzonderheid :

- de personeelsleden moeten het belang behartigen van het onderwijs en van de instelling(en) waar zij werken, evenals van de leerlingen,
  - de personeelsleden vervullen de taken die hun worden opgedragen persoonlijk en nauwgezet.
2. Het in aanmerking nemen van „de uren op de bus als werkuren” moet uiteraard verband houden met de opdracht waarvoor een lid van het meesters-, vak- en dienstpersoneel is aangeworven. Voor de leerkrachten, voor wie de eerste taak lesgeven is, worden „de uren op de bus” niet opgenomen in de wekelijkse opdracht die in de bestaande reglementaire bepalingen steeds is uitgedrukt in wekelijkse lessen.
  3. De vergelijking met het openbaar vervoer of met het vervoer met privé-wagens is hier uiteraard niet dienstig. Het gaat immers om de keuze gemaakt door de ouders van de leerlingen. Bij het vervoer van de leerlingen met de schoolbus, behoort de organisatie tot de bevoegdheid van het instellingshoofd, die dan ook in dit kader al de nodige en vereiste maatregelen moet treffen in samenwerking en in teamverband met allen die bij de werking van het schoolleven betrokken zijn.
  4. Als antwoord op deze vraag kan ik enkel verwijzen naar de plichten vervat in de decreten rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs en gesubsidieerd onderwijs en de noodzakelijke teamvorming in het kader van de werking van de onderwijsinstelling waar de leerkracht fungeert.
  5. Wat de burgerlijke aansprakelijkheid betreft, moeten door het instellingshoofd de nodige maatregelen worden getroffen opdat in de verzekeringscontracten de vereiste clausules worden opgenomen om de betrokken leerkrachten te verzekeren voor hun burgerlijke aansprakelijkheid.

Vraag nr. 12 van 18 juli 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalcursussen Nederlands – Halle-Vilvoorde

Kan de minister mij een overzicht geven van de taalcursussen Nederlands die de Vlaamse Gemeenschap op dit ogenblik aan buitenlanders en Franstaligen in het arrondissement Halle-Vilvoorde aanbiedt ?

Welke bedragen zijn daarmee gemoeid ?

Welke middelen worden aangewend om de mogelijkheid om Nederlands te leren bekend te maken ?

Antwoord

De cursus Nederlands Tweede Taal aangeboden in de centra voor basiseducatie richt zich op anderstaligen die het Nederlands niet of nauwelijks beheersen en is een basiscursus. Voor analfabete migranten wordt soms een voorbereidende cursus Alfabetisering in de moedertaal georganiseerd.

– Centrum Basiseducatie Halle-Pajottenland VZW verzorgde in het kalenderjaar 1994 : 21.437 deelnemers Nederlands Tweede Taal (1 deelnemersuur = 1 cursist volgt 1 cursusuur).

– De cursus Nederlands Tweede Taal kent in C.be. Halle drie niveaus :

- a) het Alfa-niveau voor traaglerenden ;
- b) het niveau 1 voor beginners ;
- c) het niveau 2 voor al wat verder gevorderden.

– De cursusplaatsen met totaal aantal deelnemersuren NT2 in 1994 zijn :

Zellik	5.624,5
Rode	2.022,0
Alsemberg	944,5
Dilbeek	627,0
Groot-Bijgaarden	3.751,5
Buizingen	3.655,5
Halle	4.812,0

– Kostprijs

De totale toelage 1994 is gebaseerd op een gemiddelde toelage van 576 frank per deelnemersuur. Toegepast op het aantal deelnemersuren NT2 geeft dit een gemiddelde kostprijs van $576 \times 21.437 = 12.347.712$ frank ;

74 % van het totale aanbod in Halle gaat naar NT2.

– Promotie

De centra voor basiseducatie staan lokaal zelf in voor de doelgroepgerichte promotie. Op gemeenschapsniveau is er ondersteuning door het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de VZW Basiseducatie. Het Centrum Basiseducatie Halle hanteert de gewone promotiemiddelen zijnde : allerhande advertenties, media-aandacht, doorverwijzingen via OCMW, VDAB, politie, huisarts.

Vraag nr. 13

van 19 juli 1995

van de heer M. VERLINDEN

Roemeense studenten – Studiebeurzen

Het antwoord van de voorganger van de minister op vraag nr. 224 van 7 augustus 1990 van de heer Guido Janzegers inzake de leerstoel Nederlands aan de Universiteit van Boekarest in Roemenië, hield mijn aandacht gaande.

Hieruit bleek dat in 1990 twee Roemeense studenten een zomercursus Nederlandse Taal en Cultuur konden volgen in Gent en dit ondanks de afwezigheid van een werkprogramma binnen het kader van het cultureel akkoord met Roemenië en ondanks de afstandelijke houding van de Vlaamse regering ten aanzien van Roemenië, in het licht van de toenmalige politieke ontwik-

kelingen (de aanpak van studenten en zigeuners door de "mijnwerkers" en de regering in juni 1990).

Ondertussen is er wel een werkprogramma binnen het cultureel akkoord tussen Vlaanderen en Roemenië en voorziet de begroting van de Vlaamse Gemeenschap in toelagen voor reisbeurzen en andere verbintenissen binnen culturele akkoorden.

Welke toelagen werden uitbetaald voor reisbeurzen van Roemenen in 1993 en 1994 ?

Kan de minister een overzicht bezorgen van het aantal, de herkomst, het diploma, het doel van de reisbeurzen, de duur van het verblijf hier en de instelling waar ze verbleven en, eventueel, de evaluatie of appreciatie achteraf die hier werd gemaakt over het verlenen van die beurzen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid de volgende gegevens verstrekken met betrekking tot de beurzen die tijdens de jaren 1993 en 1994 aan Roemeense studenten werden toegekend binnen de culturele akkoorden.

1. Specialisatie- en navorsingsbeurzen

Specialisatiebeurzen worden toegekend aan buitenlandse kandidaten die een eindexamen van hoger onderwijs van het lange type of van academisch onderwijs hebben behaald, of die in het bezit zijn van een diploma van hoger kunstonderwijs, en die wensen een postacademische opleiding te volgen of te studeren aan een instelling voor hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap. Tot 31 december 1993 werden specialisatiebeurzen ten bedrage van 23.000 frank per maand toegekend, met inbegrip van de kosten voor binnenlandse verplaatsingen en voor didactisch materiaal. Vanaf 1 januari 1994 werd dit bedrag verhoogd tot 24.800 frank.

Navorsingsbeurzen worden toegekend aan buitenlandse kandidaten die een doctoraatsgraad, of een licentiediploma, of een eindexamen van het hoger onderwijs van het lange type of in hun land van herkomst daaraan gelijkgesteld onderwijs bezitten, en in hun land van herkomst een pedagogische of wetenschappelijke functie vervullen, en die navorsingen wensen te verrichten in instellingen in de Vlaamse Gemeenschap. Tot 31 december 1993 werden navorsingsbeurzen ten bedrage van 23.000 frank toegekend, met inbegrip van de binnenlandse verplaatsingskosten. Vanaf 1 januari 1994 werd dit bedrag verhoogd tot 23.700 frank.

Hierna volgt een overzicht van de effectief toegekende beurzen.

1993

Specialisatiebeurzen

1. N.N., Landbouwfaculteit Boekarest (diploma of MS [Eng.]) — 10 maanden — Universiteit Gent — Nematologie ;
2. N.N., Polytechnisch Instituut van Iasi (diploma van scheikundig ingenieur) — 10 maanden — Universiteit Gent — Textielkunde ;

3. N.N., Polytechnisch Instituut van Iasi (diploma van ingenieur) — 10 maanden — Universiteit Gent — Textielkunde ;

Navorsingsbeurzen

1. N.N., Burgerlijk-ingenieursinstituut Boekarest (diploma van ingenieur & doctoraatsdiploma) — 4 maanden — UIA — Scheikunde.
Opmerking : betrokkene is, wegens onvoorziene omstandigheden, niet naar Vlaanderen kunnen afreizen.

1994

Specialisatiebeurzen

1. N.N., Agronomische faculteit Boekarest (diploma van landbouwkundig ingenieur) — 10 maanden — Universiteit Gent — Nematologie ;
2. N.N., Polytechnisch Instituut Iasi (diploma van technisch ingenieur) — 10 maanden — Universiteit Gent — Textielkunde ;
3. N.N., Planning en Cybernetica faculteit Boekarest (diploma in economie) — 4 maanden — VUB — Toegepaste Economie.
Opmerking : deze beurs werd overgedragen naar 1995, daar betrokkene wegens visumproblemen niet tijdig naar Vlaanderen is kunnen komen.

Navorsingsbeurzen

Er werden geen navorsingsbeurzen toegekend in 1994.

2. Studiebeurs

Beide partijen kennen elkaar een studiebeurs (volledige universitaire cyclus) toe voor studies in de filologie of in administratieve en diplomatieke wetenschappen. De Vlaamse Gemeenschap kent studiebeurzen toe ten bedrage van 18.000 frank per maand, met inbegrip van de kosten voor binnenlandse verplaatsingen en voor didactisch materiaal.

In 1993 werd volgende beurs toegekend :

N.N., VUB (Vesalius College) — International Affairs and Economics.

In 1994 werd de beurs niet toegekend.

3. Zomercursus Nederlandse Taal in Gent

Jaarlijks wordt in Hasselt en Gent een zomercursus Nederlandse Taal en Cultuur georganiseerd ten behoeve van buitenlandse studenten Nederlands (over het algemeen germanisten in opleiding). Het is de bedoeling de cursisten nader kennis te laten maken met onze Nederlandse taal en onze Vlaamse cultuur. De kandidaten voor een vakantiebeurs ontvangen geen beurs, maar de Vlaamse Gemeenschap draagt de kosten voor de cursussen en de huisvesting (1.500 frank per student en per dag).

1993

1. N.N., (Universiteit van Boekarest) ;
2. N.N., (Universiteit van Boekarest) ;
3. N.N., (Universiteit van Boekarest).

1994

1. N.N., (Universiteit van Timisoara) ;
2. N.N., (Universiteit van Boekarest) ;
3. N.N., (Universiteit van Timisoara).

T. KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 12
van 19 juli 1995
van de heer W. KUIJPERS

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 9

van 19 juli 1995

van de heer W. Kuijpers

Blz. 36.

Antwoord

Ook in Vlaanderen is bodemerosie een natuurlijk verschijnsel. De niet-permanent begroeide hellingsgronden op de leemen de zandleembodems zijn erosiegevoelig overeenkomstig de bodemkenmerken en het bodemgebruik.

Gelet op de voor de landbouwteelten noodzakelijke grondbewerkingen zijn voornamelijk landbouwgronden onderhevig aan erosie. Om enerzijds de bodemkwaliteit en de productiecapaciteit van landbouwgronden en de kwaliteit van alle gronden in het algemeen te beschermen, en om anderzijds het slibtransport en de -sedimentatie in en via de waterlopen te voorkomen, is bestrijding van de erosie een noodzaak, als onderdeel van een goed milieubeleid.

In het kader van de landinrichting, met name in recente ruilverkavelingsprojecten, worden concrete anti-erosieve maatregelen genomen, door o.a. taludherstel, het aanbrengen van permanente begroeiing – begrassing of bebossing – van tertiaire koppen en van sterke hellingsgronden, het onder natuurbeheer brengen van kleine dalvormige valleien, het aanleggen van kleine wachtbekkens, gerichte herverkaveling waarbij weidegebruik op hellingen wordt geëgd.

Dit zijn structurele maatregelen die ik via mijn beleid zal intensifiëren.

Voor maatregelen inzake het bodemgebruik door de

landbouwers, verwijs ik naar mijn Vlaamse collega bevoegd voor Landbouw en naar de federale minister van Landbouw.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 1
van 13 juli 1995
van de heer D. LOOTENS-STAELE

Ministeriële appartementen – Verantwoording

Via TV-Brussel kon ik op 11 en 12 juli vernemen dat de minister, sinds zij bevoegd is voor deze materie, in de gebouwen aan het Brusselse Martelaarsplein appartementen zal inrichten zoals de reglementering het voorschrijft. De minister verklaarde dat volgende ministers er een appartement hebben: Van den Brande, Van den Bossche, Kelchtermans en Martens.

1. Kan de minister mij meedelen of er ook nog andere ministers daar een appartement hebben? Zo ja, welke?
2. Kan de minister mij meedelen of de ministers deze appartementen daadwerkelijk zullen bewonen of wat de bedoeling hiervan is?
3. Kan de minister mij meedelen wie deze huisvesting financiert en wat de persoonlijke inbreng van de betrokken ministers is?
4. Op welke begrotingspost zijn deze verbouwingwerken terug te vinden?
5. Acht de minister zulks deontologisch verantwoord en meent ze niet dat dergelijke zaken de politieke geloofwaardigheid naar de burger toe in het gedrang brengen?
6. Zullen er ook nog andere personen worden gehuisvest dan enkel ministers?

Antwoord

1. Ook de Vlaamse ministers Peeters, Van Rompuy en Demeester-De Meyer kunnen beschikken over een studio, gekoppeld aan hun kabinet.
2. De bedoeling van deze appartementen/studio's is de minister de mogelijkheid te geven te overnachten in Brussel bij avond- of vroege ochtendvergaderingen, zich op te frissen, te verkleeden of wat rust te nemen tussen de talrijke vergaderingen en andere verplichtingen in. De werkweek van de minister is vooralsnog niet beperkt tot 38 uren.
3. Deze appartementen/studio's behoren tot het gebouw waarin de kabinetten gehuisvest zijn en

worden samen ingehuurd op het budget van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, programma 26.1/B.A. 61.13.

4. Zie punt 3.
5. Ik ga ervan uit dat de burger ten volle beseft dat de dagtaak van een minister en het aantal uren en weekends dat een minister ter beschikking staat van zijn functie, niet vergelijkbaar is met die van de doorsnee werknemer en dat hij nuttig gebruik kan maken van enkele momenten van privacy in de onmiddellijke omgeving van zijn kabinet om nog meer en beter ter beschikking te zijn voor de uitoefening van zijn ambt.
6. Alleen een huisbewaarder, afgezien daarvan is het antwoord voorlopig neen.

Vraag nr. 2
van 17 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Administratie Gezondheidszorg – Beroepsopleiding

Vroeger was de administratie Gezondheidszorg intens betrokken bij alle aspecten van de opleidingen voor verzorgende beroepen. Ik denk hier aan de leerplancommissies, het toezicht op de organisatie van het onderwijs, op stages, stageverslagen, enzovoort.

Kan de minister bondig aangeven op welke wijze de administratie Gezondheidszorg nu nog betrokken is bij het onderwijs op de verschillende niveaus en bij de federale adviesraden en hoe de controle op de kwaliteit van het onderwijs nu concreet gebeurt?

Antwoord

De bevoegdheden t.a.v. verpleegkundige en verzorgende beroepen, waarvan het lid melding maakt, werden in het verleden uitgeoefend op basis van specifieke koninklijke besluiten, die ieder van deze studies regelden. Door het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten en, meer recent, door het Hogeschooldecreet, vervallen deze specifieke bepalingen en gelden voor de organisatie van en het toezicht op deze studies voortaan dezelfde regels die op andere studies van toepassing zijn. Dit wil zeggen dat noch ikzelf als Vlaams minister bevoegd voor gezondheidsbeleid, noch de administratie Gezondheidszorg nog officieel in de materie betrokken zijn.

Gelet op de beschermde beroepsuitoefening (KB nr. 78) en de sterk gereglementeerde arbeidsmarkt in deze sectoren (cfr. personeelsnormen in ziekenhuizen), moet inderdaad blijvend aandacht worden besteed aan de overeenstemming tussen opleidingen enerzijds en de noden van de arbeidsmarkt anderzijds.

Indien bij de inspectie van gezondheidsvoorzieningen ter zake leemten of problemen aan het licht komen, zal

ik niet nalaten om, enerzijds, mijn collega bevoegd voor onderwijs ter zake advies te verstrekken, en anderzijds de bevoegde federale minister te contacteren waar nodig. Het ligt ook in mijn bedoeling om te komen tot afspraken met genoemde bevoegde ministers omtrent meer gestructureerd overleg.

E. BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 3
van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vierbaanswegen – Rotondes

De lange lijdensweg die de Belgische wet op de onbe-
mande camera's aflegt doet vrezen dat de gevaarlijke
kruispunten op onze wegen nog een tijd gevaarlijk zul-
len blijven.

De ervaring (onder meer in Engeland) leert anderzijds
dat de aanleg van rotondes wellicht het meest geschikt
is voor wegen met vier rijstroeken.

De aankomende wagens zijn verplicht af te remmen en
de voorrang voor het verkeer op de rotonde heeft tot
gevolg dat over het algemeen vlot wordt ingevoegd.

Overweegt de minister om op dergelijke wegen, ik
denk onder meer aan de A12 Brussel-Boom en de
expresweg Antwerpen-kust, de gevaarlijke kruispunten
met verkeerslichten om te vormen tot rotondes ?

Bestaat er ter zake een concrete planning ?

Antwoord

Het ligt in de bedoeling om beide genoemde belangrij-
ke verkeersassen, namelijk de A12 Brussel-Boom-Ant-
werpen en de N49 Antwerpen-kust, de eerstvolgende
jaren stapsgewijze om te bouwen tot autosnelwegen.

Daarom lijkt het op dit ogenblik minder aangewezen
om een aantal kruispunten op deze wegen om te vor-
men tot rotondes daar waar binnen afzienbare tijd het
kruispunt zou verdwijnen of worden vervangen door
een verkeerswisselaar.

Betreffende de aanleg van tweestrooksrotondes op der-
gelijke wegen kan het volgende worden meegedeeld :

- twee- of meerstrooksrotondes zijn hoe dan ook
onveiliger dan éénstrooksrotondes ;
- bij tweestrooksrotondes moet worden gestreefd naar
één uitritstrook en gaat de voorkeur ook naar één
inrijstrook (ontstaan van capaciteitsproblemen en
filevorming) ;
- op wegen van hogere orde, zoals beide genoemde
wegen, zou de aanleg van rotondes leiden tot een
ongewenst trage verkeersafwikkeling.

Het is trouwens niet aangewezen om rotondes aan te
leggen op expreswegen met een bindende functie met
weinig uitwisseling met de omgeving, wegens het
belangrijke nadeel van vermindering van de doorstro-
mingscapaciteit. Kruispunten op deze wegen moeten
bij voorkeur ongelijkvloers of met verkeerslichten wor-
den ingericht.

De ervaring met rotondes op wegen met 2 x 2 rijstro-
ken is op dit ogenblik nog miniem en waar een rotonde
op een dergelijke weg is aangelegd (onder andere
Churchillaan in Aalst) is de ongeval-evolutie eerder
negatief.

Vraag nr. 6
van 30 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Borden „Vlaanderen” – Plaats

Het initiatief dat destijds werd genomen om aan de
grenzen van Vlaanderen borden te plaatsen met ons
nationaal symbool, is ongetwijfeld positief. Het maakt
Vlaanderen bekend bij de buitenlanders en hopelijk
scherpt het het zelfbewustzijn van de eigen bevolking
wat aan.

Toch lijkt het mij vreemd dergelijke borden te plaatsen
aan de grens van West-Vlaanderen en Frankrijk, meer
bepaald de Franse Nederlanden. Daardoor ontstaat
immers een verwarrende situatie. Men verlaat "Fland-
re" om in Vlaanderen te komen.

Even eigenaardig is het dat wanneer men de hoofdstad
van Vlaanderen verlaat, men ... Vlaanderen binnen-
rijdt.

Meent de minister niet dat het beter zou zijn dergelijke
borden alleen aan de buitengrenzen van Vlaanderen te
behouden ?

Antwoord

De borden „Vlaanderen” werden na de staatshervor-
ming geplaatst om de grenzen van het Vlaams Gewest
binnen de federale staat België aan te geven, zoals
voorheen reeds grenzen van provincies en gemeenten
werden aangegeven. Ze werden derhalve geplaatst op
de grenzen van een bestuurlijke entiteit en houden
geen rekening met eventuele geografische, historische,
of culturele elementen.

Een verwantschap zoals deze met Frans-Vlaanderen is
ook niet uniek. Eenzelfde verhouding bestaat ook ten
opzichte van Zeeuws-Vlaanderen of de regio Limburg
die ook Nederlands-Limburg omvat.

Zoals reeds gezegd geven de borden bestuurlijke enti-
teiten (gewest, provincies, gemeenten, ...) aan. Andere
toeristische borden met bruine achtergrond, kunnen
(geografische) streken aangeven.

Wat de situatie ten opzichte van het Brussels Gewest
betreft, is het inderdaad zo dat de hoofdstad van het
Vlaams Gewest zich in het Brussels Gewest bevindt.

Een signalisatie aan de grenzen met het Vlaams
Gewest lijkt dan ook logisch, zowel aan de grens met
een ander gewest, als aan de grens met het buitenland.

Vraag nr. 9
van 7 juli 1995
van de heer H. MARSOUL

N2 Lubbeek – Verkeersveiligheid

Er werden reeds heel wat maatregelen getroffen om de verkeersveiligheid voor zwakke weggebruikers op de N2 Leuven-Diest te verhogen, bijvoorbeeld in Blauwput, Sint-Joris-Winge en Bekkevoort (o.m. verlagen van de maximumsnelheid, aanbrengen van verkeersremmers, vluchtheuvels, aanplantingen).

Alhoewel vorig jaar reeds werd meegedeeld dat ook aanpassingswerken zouden worden uitgevoerd om de verkeersveiligheid op de Staatsbaan in Lubbeek Sint-Bernhard te verhogen, is er tot nu toe enkel een aanwijzing aangebracht van een oversteekplaats voor voetgangers. Op deze drukke drievaksbaan zou het nochtans wenselijk zijn deze oversteekplaats bijvoorbeeld ook van een vluchtheuvel te voorzien.

Tot welke infrastructuurwerken is er beslist om de verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruikers te verhogen op de Staatsbaan in Lubbeek Sint-Bernhard? Wanneer zullen ze worden aangevat?

Antwoord

Er zijn geen infrastructuurwerken gepland in het driejarenprogramma 1995-1996-1997 om de verkeersveiligheid te verbeteren voor de zwakke weggebruikers.

De afdeling Wegen Vlaams-Brabant zal echter vóór het einde van dit jaar een ontwerp opmaken om de huidige drie rijstroken om te vormen naar twee rijstroken. Dit impliceert dat het fietspad voorzien wordt van een veiligheidsmarkering: de middenrijstrook wordt dan een gearceerde zone voorzien van plooiakens en ter hoogte van de kruispunten kan een veilige afslagstrook aangebracht worden.

Het uitvoeren van deze werkzaamheden (markeringswerken) zal voor advies worden voorgelegd aan de gemeente Lubbeek en worden opgenomen in het onderhoudsprogramma 1996.

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 6
van 6 juli 1995
van de heer J. GEYSSELS

Beschermde monumenten – Afbraakrisico

In het nummer 3 van mei/juni 1995 van Natuur- en Stedeschoon, het tweemaandelijks tijdschrift van de Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedeschoon, wordt gewag gemaakt van de afbraak van enkele beschermde monumenten, zoals het laatste restant van de gevel van de Galeries Nationales aan de Groenplaats in Antwerpen, het Otto Veniushuis in Antwerpen en de refuge van de abdij van Baudelo in Moerzeke(-Waas).

Kan de minister, gezien bovengenoemde feiten, informatie verschaffen over volgende punten.

1. Hoeveel inspecteurs van de afdeling Monumenten en Landschappen zien toe op de bescherming van onze monumenten en landschappen?

Klopt het dat er hier, zoals het geciteerde tijdschrift meldt, een personeelstekort is?

Zo ja, welke maatregelen heeft de minister genomen?

2. Laten het koninklijk besluit van 6 december 1976 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de beschermde monumenten en de stads- en dorpsgezichten en het ministerieel besluit van 21 november 1988, houdende delegaties van bevoegdheden inzake monumenten en landschappen, aan bepaalde ambtenaren van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu toe de bescherming van een monument zo te interpreteren dat de bescherming niet langer betrekking heeft op heel het monument, maar slechts op een gedeelte ervan?

Antwoord

1. Het personeelsbestand van de afdeling Monumenten en Landschappen en van de cellen Monumenten en Landschappen van de vijf provinciale AROHM-afdelingen telt, op een totaal van 90 personeelsleden, 26 adjuncten van de directeur die onder meer belast zijn met het toezicht op de naleving van de beschermingsvoorschriften inzake monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen.

Het is juist dat hun aantal, rekening gehouden met de omvang van de bestuurlijke opdracht in haar totaliteit, vrij beperkt is.

In het kader van de veranderingsprocessen bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (HOOP-project, fase 2), meer bepaald de opmaak van het personeelsplan, zal worden nagegaan welke kwantitatieve en kwalitatieve personeelsmiddelen er nodig zijn om het handhavingsbeleid te versterken.

Het feit dat een beschermd monument wordt gesloopt, heeft echter weinig te maken met toezicht ter plaatse. Het betreft immers een inbreuk op de wet- en decreetgeving, die uiteraard niet vooraf wordt aangekondigd of die, ondanks toepassing van de geëigende handhavingsmaatregelen, toch wordt begaan.

In die gevallen neemt de administratie de gepaste maatregelen om de strafbepalingen van het decreet bij het gerecht te vorderen en eventueel het herstel van het goed in zijn vroegere toestand te eisen.

2. Volgens het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, wordt een monument in zijn geheel beschermd.

Wat dat betreft is de definitie die het decreet geeft duidelijk en zij behoeft geen verdere interpretatie. Onder het vorige stelsel echter (de wet van 1931) was een gedeeltelijke bescherming wel mogelijk. Zo

zijn volgens een aantal oude beschermingsbesluiten enkel de gevels en de daken van bepaalde gebouwen beschermd.

De in de vraag vermelde besluiten van 6 december 1976 en 21 november 1988 zijn inmiddels opgeheven en vervangen door nieuwe besluiten, die echter evenmin relevant zijn om te weten of een gebouw in zijn geheel, dan wel gedeeltelijk beschermd is. Wat dat betreft geven het decreet zelf of, voor de bescherming van vóór het decreet, de individuele beschermingsbesluiten uitsluitsel.

**Vraag nr. 9
van 19 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN**

Jeugdwerkbeleidsplannen – Stand van zaken

Het decreet inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid werd voor de eerste maal toegepast in 1995.

1. Welke gemeenten hebben in 1995
  - a. een onvolledig jeugdwerkbeleidsplan ingediend ?
  - b. een jeugdwerkbeleidsplan door het lokale jeugdwerk ingediend ?
  - c. geen jeugdwerkbeleidsplan ingediend ?
2. Welke onvolledigheden kwamen courant voor bij de gemeenten die een onvolledig jeugdwerkbeleidsplan indienden ?
3. In welke van deze gemeenten werden de aangehaalde tekorten alsnog hersteld
  - a. voor 31 december 1994 ?
  - b. voor 30 juni 1995 ?
4. Welke gemeenten kunnen geen beroep doen op de subsidies voor het jeugdwerkbeleid omdat de wettelijk opgelegde procedure, zelfs na de voorziene twee aanmaningen, niet werd gevolgd ?
5. Waren er nog andere redenen waarom gemeenten de subsidie niet ontvingen ?

Antwoord

1. a. In 1995 dienden alle Vlaamse gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een jeugdwerkbeleidsplan in, met uitzondering van Schelle, Bever, Drogenbos, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wommel, Wezembeek-Oppem, Herstappe, Voeren en Zwalm. Het gemeentebestuur van Kraainem diende een jeugdwerkbeleidsplan in dat niet voldeed aan de voorwaarden van het decreet van 9 juni 1993, houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. De jeugdwerkbeleidsplannen van een aantal andere Vlaamse gemeenten konden slechts aanvaard worden nadat de nodige aanpassingen en aanvullingen werden gedaan door de gemeenteraden van deze gemeenten.

Wel stel ik vast dat begin augustus 1995 volgende gemeenten nog geen jaarplan hebben ingediend ter uitvoering van hun eerder goedgekeur-

de jeugdwerkbeleidsplan : Grobbendonk, Hemiksem, Ranst, Rijkevorsel, Wijnegem, Willebroek, Boutersem, Geetbets, Herent, Herne, Holsbeek, Lennik, Halen, Zutendaal, Sint-Martens-Latem, Wortegem-Petegem, Dentergem, Harelbeke, Jabbeke, Langemark-Poelkapelle, Oudenburg, Spiere-Helkijn. Het jaarplan van volgende gemeenten werd voor subsidiëring geweigerd en deze gemeenten hebben (nog) geen gewijzigd of aangevuld jaarplan voorgelegd : Lier, Lubbeek, Zaventem, Gingelom, Evergem, Lovendegem. Bovendien werden nog begin augustus de jaarplannen van 9 andere gemeenten onderzocht door mijn administratie (stand van zaken op 11/8/95).

- b. In Schelle, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wommel, Wezembeek-Oppem en Voeren werd bij ontstentenis van een (voor subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap aanvaardbaar) gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan, een plan ingediend door het jeugdwerk. Al deze plannen konden voor subsidiëring worden aanvaard.
- c. Zie boven.
2. Jeugdwerkbeleidsplannen werden meestal op basis van meerdere tekortkomingen geweigerd. De belangrijkste redenen waren : de afwezigheid van een voldoende uitgewerkt financieel programma (ontbreken van de gemeentelijke inbreng) ; het jeugdwerkbeleid werd niet gesitueerd in het brede jeugdbeleid van de gemeente ; geen duidelijkheid over de gevolgde procedure, waardoor niet of onvoldoende kon worden nagegaan of aan de vereisten inzake inspraak werd voldaan.
3. Jeugdwerkbeleidsplannen die in eerste instantie voor subsidiëring werden geweigerd :

Jaarplannen werden geweigerd omdat de nodige door de gemeenteraad goedgekeurde subsidiereglementen ontbraken, het jaarplan niet voor advies werd voorgelegd aan het adviesorgaan of de in het jeugdwerkbeleidsplan en jaarplan opgenomen uitgaven niet werden uitgetrokken op de gemeentebegroting.

- Borsbeek : geweigerd op 1/12/94, heringediend op 19/12/94, voor subsidiëring aanvaard op 15/2/95 ;
- Lint : geweigerd op 6/1/95, heringediend op 10/4/95, voor subsidiëring aanvaard op 7/6/95 ;
- Zandhoven, geweigerd op 23/12/95, heringediend op 12/1/95, voor subsidiëring aanvaard op 8/3/95 ;
- Glabbeek, geweigerd op 22/12/95, heringediend op 18/5/95, voor subsidiëring aanvaard ;
- Herne, geweigerd januari 1995, heringediend op 5/5/95, voor subsidiëring aanvaard op 7/6/95 ;
- Tessenderlo, geweigerd op 22/12/94, heringediend op 24/3/95, voor subsidiëring aanvaard op 12/5/95 ;
- Kluisbergen, uitgesteld 23/1/95, heringediend op 30/1/95, voor subsidiëring aanvaard op 21/3/95 ;
- De Haan, geweigerd op 22/12/94, heringediend op 3/2/95, voor subsidiëring aanvaard op 17/3/95.

4. en 5. Daar nog steeds door een aantal gemeenten het jaarplan moet worden ingediend en nog niet alle ingediende jaarplannen door mijn administratie konden worden behandeld, is het onmogelijk om reeds een volledig overzicht te bezorgen van de gemeenten die in 1995 gesubsidieerd zullen worden voor de uitvoering van het gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan.

Vraag nr. 10
van 19 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Jeugdwerkbeleidsplannen – Adviesprocedure

Het gemeentebestuur moet een bepaalde procedure volgen om tot een jeugdwerkbeleidsplan te komen. Wanneer het advies van de wettelijke adviesorganen niet gevolgd wordt, moet de gemeente de afwijking motiveren en de adviesorganen hiervan op de hoogte brengen.

1. In welke gemeenten werd de vastgelegde adviesprocedure niet gevolgd ?
2. In welke gemeenten werd een gewijzigd plan (ten opzichte van het advies van het bevoegde orgaan) ingediend ?
3. Welke gemeenten motiveerden deze wijziging niet ?
4. Welke gemeenten dienden na aanmaning alsnog een motivatie voor de wijziging in ?
5. Is er controle op de verplichting van de gemeenten het bevoegde adviesorgaan op de hoogte te brengen van de wijziging van het plan ? Zo ja, tot welke bevindingen heeft deze controle geleid ? Zo neen, kan dergelijke controle alsnog gebeuren ?

Antwoord

1. In alle gemeenten waarvan het jeugdwerkbeleidsplan voor subsidiëring werd aanvaard, werd de adviesprocedure op voldoende wijze gevolgd. In dit verband moet ik wijzen op het belang van de administratieve procedure die voorafgaat aan een eventuele aanvaarding van het jeugdwerkbeleidsplan voor subsidiëring. De gemeentebesturen zijn immers verplicht om een ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan voor advies te bezorgen aan mijn administratie, vooraleer zij dit document aan de gemeenteraad ter goedkeuring voorleggen. De afdeling Jeugdwerk stelde vast dat er nogal wat problemen waren inzake de finalisering van het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan. De procedure in verband met de besluitvorming bleef in verscheidene gemeenten onduidelijk. Bijna steeds werd het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan opgesteld door een stuurgroep, op last van het college van burgemeester en schepenen. Men mag verwachten dat het college op een bepaald moment het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan, eventueel met de nodige aanpassingen, tot het hare maakt en zich aldus akkoord verklaart met de in het ontwerp opgenomen beleidsvoorstellen, waarna de tekst voor advies wordt voorgelegd aan de gemeentelijke jeugdraad, of bij ontsteltenis ervan aan de gemeentelijke raad voor cultuurbeleid. Deze formuleert zijn advies en

indien dit voorstellen bevat tot wijziging van de tekst, dan beslist het college deze aan te passen, of te motiveren waarom niet op het advies kan worden ingegaan. De afdeling jeugdwerk stelde evenwel vast dat deze procedure te vaak niet werd gevolgd. Dit hoeft natuurlijk niet noodzakelijkerwijze tot allerlei problemen te leiden, doch vaak loopt het hier mis. Dit is in het bijzonder het geval wanneer het college zich te weinig realiseert dat het jeugdwerkbeleidsplan niet alleen bedoeld is om het lokale jeugdwerk bijkomende financiële middelen te laten genieten, maar ook om te komen tot een goed onderbouwd gemeentelijk beleid ter zake. Uit de tekst van een aantal beslissingen van het college van burgemeester en schepenen bleek dat het college akte nam van het voorstel of van het advies van het bevoegde adviesorgaan, zonder zich te engageren. Pas later realiseren deze colleges zich de implicaties van een en ander en beginnen zij alsnog bepaalde wijzigingen aan te brengen zonder de jeugd- of cultuurraad hierbij te betrekken. In dit verband is het betekenisvol dat sommige colleges zich blijkbaar maar bewust werden van de draagwijdte van het ontwerp, op het moment dat zij het advies van de afdeling Jeugdwerk lazen. Daar waar het college van burgemeester en schepenen niet antwoordde op de opmerkingen vanwege de jeugdraad of de cultuurraad, werden zij door de afdeling Jeugdwerk dwingend geadviseerd dit alsnog te doen (of eventueel hun jeugdwerkbeleidsplan aan te passen op de door het adviesorgaan gevraagde wijze).

Tijdens informatiebijeenkomsten met de ambtenaren uit de gemeentelijke administraties belast met de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan en met de (nieuwe) schepenen voor jeugd, werd gewezen op de correcte procedure. De afdeling Jeugdwerk, die heden de ontwerpen van jeugdwerkbeleidsplan 1996-1998 onderzoekt, meent te kunnen vaststellen dat de gemeentebesturen ondertussen beter op de hoogte zijn van de te hanteren procedure.

2. Strikt genomen is dit in zowat alle gemeenten gebeurd. Immers in alle gevallen werden door de afdeling Jeugdwerk aanpassingen gevraagd, toen zij haar advies uitbracht aan het college van burgemeester en schepenen m.b.t. het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan. Bovendien konden de nieuw aangekomen colleges zich niet altijd volledig akkoord verklaren met het (ontwerp van) jeugdwerkbeleidsplan dat werd uitgewerkt door hun voorgangers. Wanneer dit aanleiding geeft tot substantiële wijzigingen t.o.v. de eerder voorgestelde beleidsopties, dan dient het adviesorgaan hierover zijn advies te kunnen uitbrengen.

Uiteraard mogen we niet vergeten dat de gemeenteraad ter zitting nog wijzigingen kan aanbrengen aan het door het college van burgemeester en schepenen voorgelegde ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan.

3. Zie onder 2. De gemeentebesturen waarvan het jeugdwerkbeleidsplan en jaarplan voor subsidiëring werden aanvaard, voldeden op voldoende wijze aan de verplichtingen ter zake.
4. Zie onder 1.

5. Een kopie van het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan zoals het door het college van burgemeester en schepenen voor advies wordt voorgelegd aan de afdeling Jeugdwerk, moet door het college ter kennisgeving aan het adviesorgaan worden bezorgd (besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 9 juni 1993, houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, art. 4, § 2).

Een kopie van het door de gemeenteraad goedgekeurde jeugdwerkbeleidsplan moet door het college ter kennisgeving aan het adviesorgaan worden bezorgd (besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 9 juni 1993, houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, art. 4, § 6).

Een kopie van het door de gemeenteraad goedgekeurde jaarplan ter uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan moet door het college ter kennisgeving aan het adviesorgaan worden bezorgd (besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 tot uitvoering van het decreet van 9 juni 1993, houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, art. 5, § 5).

Het advies van de afdeling Jeugdwerk m.b.t. het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan en de ministeriële beslissing m.b.t. het aanvaarden of weigeren van het jeugdwerkbeleidsplan en het jaarplan voor subsidiëring, wordt eveneens aan het adviesorgaan bezorgd.

In principe heeft het adviesorgaan voldoende mogelijkheden om het dossier te blijven volgen. Indien er in dit verband klachten zouden rijzen, dan zal ik niet nalaten mijn administratie de opdracht te geven ze te onderzoeken en zo nodig de gepaste maatregelen te nemen.

Vraag nr. 11
van 19 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Jeugdwerkbeleidsplannen – Gemeentelijk engagement

Het decreet op het jeugdwerkbeleidsplan bepaalt dat de gemeenten de inspanningen die ze deden vóór de inwerkingtreding van dit decreet, moeten behouden en dat de (financiële) stimuli van het jeugdwerkbeleidsplan als het ware bovenop de bestaande inspanningen moeten gebeuren.

1. Wordt gecontroleerd of de gemeenten de bestaande inspanningen effectief behouden ?
2. Wordt deze bepaling geïnterpreteerd als het behouden van het vroegere budget in de gemeentelijke begroting, naast de financiële supplementen van het jeugdwerkbeleidsplan ? Hoe wordt deze regelgeving eventueel nog geïnterpreteerd ?
3. Welke gemeenten kregen een aanmaning omdat ze hun vroegere inspanningen niet behielden ?

4. In welke gemeenten kenden deze aanmaningen een positief resultaat ?
5. Welke gemeenten kregen om deze reden geen subsidies ?

Antwoord

1. Uit de toelichting bij het voorstel van decreet blijkt dat het niet de bedoeling was dat de in uitvoering van dit decreet toegekende subsidiëring zou leiden tot een inkrimping van de eigen inspanningen vanwege de gemeentebesturen op dit terrein (stuk 226, BZ 1992 – Nr. 1, p. 8). Het is evenwel bij de huidige stand van zaken onmogelijk om dit af te dwingen, daar in het decreet zelf een dergelijke bepaling ontbreekt. Toch stellen wij vast dat de gemeentebesturen in zeer hoge mate de intenties van de decreetgever hebben gevolgd. Indien hieromtrent twijfels rezen, heeft mijn administratie niet nagelaten de gemeentebesturen op deze intenties te wijzen.
2. In de toelichting bij het decreet staat uitsluitend „dat de subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap van de gemeentebesturen om een jeugdwerkbeleid te voeren, niet leidt tot een inkrimping van de eigen inspanningen ter zake”.
3. Gelet op het antwoord op de eerste vraag is deze vraag zonder voorwerp.
4. Gelet op het antwoord op de eerste vraag is deze vraag zonder voorwerp.
5. Geen enkel gemeentebestuur werd hierom de subsidiëring geweigerd.

A. VAN ASBROECK

**VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
 AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
 KANSENBELEID**

Vraag nr. 1
van 18 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bruisend Brussel – Campagne

In antwoord op vraag nr. 170 die ik op 14 juli 1994 aan de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden stelde, werd tegen eind 1994 een campagne aangekondigd onder het motto „Brussel is de bruisende hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap. Daar kan je in het Nederlands terecht als je dat wil.”

Afgezien van het feit dat dit alvast niet geldt in een aantal openbare instellingen van de hoofdstad, het openbaar vervoer en dergelijke meer, kan ik me niet herinneren een campagne in die zin te hebben opgemerkt.

Kan de minister bevestigen dat ze daadwerkelijk heeft plaatsgehad ?

Zo ja, waaruit bestond deze campagne ?

Zo neen, waarom vond ze geen doorgang ?

Antwoord

Bedoelde campagne vond niet plaats in 1994 zoals aanvankelijk gepland. Het betreft hier de promotiecampagne „Brussel, Hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap”, die nu loopt.

Vraag nr. 2
van 19 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bruisend Brussel – Hinterlandcampagne

De voorganger van de minister stuurde in de loop van de maand juni nog een rondschrift naar de Brusselse handelaars waarbij hij hun aandacht vroeg voor het feit dat er niet alleen 200.000 Nederlandstalige Vlamingen in de hoofdstad wonen, maar dat er bovendien nog eens elke dag 270.000 naar Brussel pendelen.

In zijn brief vroeg de minister ook aan de handelaars om een zelfklever van de promotie-actie Bruisend Brussel op hun uitstalraam of winkeldeur te hangen, om daarmee de Nederlandstaligen de zekerheid te bieden dat ze in het Nederlands worden bediend.

Dit lijkt mij een uitstekend initiatief, ware het niet dat de meeste Vlamingen buiten Brussel geen weet hebben van deze actie, laat staan dat ze ervoor gesensibiliseerd werden of worden. Het komt me voor dat dit een onontbeerlijke voorwaarde is om te slagen in het opzet.

Kan de minister mij meedelen of er ook plannen werden uitgewerkt voor een dergelijke informatiecampa-
gne in het Vlaamse hinterland ?

Zo ja, hoe zal ze eruit zien ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De promotiecampagne „Brussel, hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap” bestaat uit twee fases.

In een eerste fase, die nu loopt, worden de Brusselse handelaars aangeschreven om aan de campagne deel te nemen en om de Bruisend Brussel-sticker op hun uitstalraam aan te brengen.

In de tweede fase, die van september tot eind november zal plaatsvinden, worden de potentiële klanten, dus alle Vlamingen, aangesproken. Voor de strategie werden vier doelgroepen bepaald : de Vlamingen in Brussel, de Vlamingen die binnen een straal van 30 kilometer wonen, de Vlaamse pendelaars naar Brussel en alle Vlamingen.

Onder meer via advertenties in alle Vlaamse kranten zullen alle Vlamingen worden aangesproken. Via de regionale zenders zullen de Vlamingen in Brussel en de Vlamingen die binnen een straal van 30 kilometer wonen worden bereikt en voor de Vlaamse pendelaars

komt er in de Brusselse NMBS-stations een stationsaf-fiche.

Voor de verspreiding van de welkomkaart werden alle bankinstellingen aangeschreven.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT- WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 8
van 5 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Flanders/La Flandre – Redactionele informatie

Enige tijd geleden zette het weekblad Trends twee Vlaamse onderzoekers van de KU-Leuven in het zonnetje die erin geslaagd waren veertien nieuwe variëteiten van bananen te ontwikkelen die resistent zijn tegen schimmelziekten. Ze hebben bovendien ook nog een grotere opbrengst.

Een merkwaardige prestatie en een reële bijdrage voor de hongerbestrijding en voor een renderende landbouw in de ontwikkelingslanden. Evenwel ging de internationale erkenning van dit werk haast uitsluitend naar het Internationaal Instituut voor Tropische Landbouw. De inbreng van de twee Vlaamse vorsers bleef met andere woorden onbesproken.

Dergelijke berichten kunnen het imago van Vlaanderen in het buitenland nochtans ten goede komen. Ze onderstrepen de kennis en de kunde van het Vlaams wetenschappelijk onderzoek. De Vlaamse overheid zou daar moeten op inspelen, maar onder meer in het tijdschrift Flanders/La Flandre heb ik daar, behoudens vergissing van mijnentwege, nog niets over gelezen.

Kan de minister mij meedelen op welke wijze de redactie van bedoeld tijdschrift zich laat informeren over de verwezenlijkingen van het Vlaams wetenschappelijk onderzoek ?

Vraag nr. 9
van 7 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinetleden – Benoeming in overheidsdienst

Kan de minister-president meedelen hoeveel kabinetleden van zijn voormalige regeringsploeg in de loop van de vorige legislatuur werden voorgedragen, benoemd of bevorderd voor een of andere functie of betrekking bij een overheidsdienst, een para-regionale instelling of een overheidsbedrijf ?

Vraag nr. 10
van 10 juli 1995
van de heer F. DEWINTER

Pausbezoek – Vlaamse institutionele betrokkenheid

Op 4 juni werd de Paus in zijn dubbele functie van staatshoofd en kerkleider in Brussel ontvangen door het Hof, de eersteminister en andere hoogwaardigheidsbekleders. Het hoofddoel van het bezoek was de zaligverklaring in Koekelberg van een Vlaams missionaris uit Tremelo.

Afgezien van het religieuze en binnenkerkelijke debat daarover, rijzen de volgende vragen met betrekking tot de Vlaamse regering.

1. De Paus werd als staatshoofd begroet en ontvangen als hij de Vlaamse missionaris kwam zalig verklaren. Waarom hebben de Vlaamse regering en de minister-president er niet voor kunnen zorgen dat ook de Vlaamse overheid als zodanig op passende wijze bij de verwelkoming werd betrokken ?

Werd de minister-president door de eersteminister of door het episcopaat over het hoofd gezien of werd hij bewust en uitdrukkelijk geweerd ?

2. Wat denkt de Vlaamse minister-president nog terecht te brengen van de internationale eerbiediging en erkenning van Vlaanderen als hij, bij een dergelijke ontvangst van een staatshoofd, met dergelijke weerklank in de nationale en internationale opinie, er niet in slaagt de Vlaamse institutionele aanwezigheid naast de Belgische te zien erkennen en te doen gelden ?

3. Is de minister-president geraadpleegd alvorens de geplande zaligverklaring van Tremelo werd overgeplaatst naar Koekelberg ? Waarom is hij met zijn gezag van Vlaams minister-president niet opgetreden om samen met de burgemeester van Tremelo de zaligverklaring aldaar te houden ?

Vraag nr. 15
van 20 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse gemeenschapsattachés – Benoeming

Enige maanden geleden geraakte bekend dat de Vlaamse regering een Vlaamse gemeenschapsattaché in Washington heeft benoemd, zonder rekening te houden met de volgorde van het examen dat door het Vast Wervingssecretariaat was georganiseerd.

Naar verluidt wordt het overslaan van de tweede gerangschikte kandidate gemotiveerd door het feit dat ze voor de Belgische ambassade in Washington werkt.

Waarom werd in de deelnemingsvoorwaarden voor het examen niet gestipuleerd dat personeel dat reeds actief is op ambassades, voorrang krijgt bij de aanwerving ?

Kan de minister mij meedelen of de benadeelde partij klacht heeft ingediend bij de Raad van State ?

T. KELCHTERMANS

**VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING**

Vraag nr. 1
van 5 juli 1995
van de heer W. AERS

VDAB-gebouw Gent – Krakers

Sinds enkele weken is het vroegere gebouw van de VDAB aan de Lange Steenstraat in Gent door krakers bezet en dit met alle gevolgen voor het gebouw zelf, voor de buurt en voor de wijk (schade aan het gebouw, burenhinder, enz.).

Heeft de minister reeds de nodige stappen gezet om de uitdrijving te verkrijgen ?

Zo ja, op welke datum ?

Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 4
van 10 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN

Velpevallei – Bescherming

Reeds in 1978 werd door de toenmalige Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen een voorstel tot bescherming geformuleerd voor de Velpevallei, na de beroering over de geplande rechtekking van de Velpe.

Dat het allesomvattende voorstel niet werd gerealiseerd, had naar verluidt te maken met administratief-technische problemen. Daarom werd geopteerd voor een fasering aan de hand van individuele dossiers.

Sommige van die beschermingsdossiers zijn reeds rond, andere niet.

De Velpevallei behoort tot het natuurontwikkelingsgebied en de Velpe moet uiterlijk in 1995 haar viswaterkwaliteit terugkrijgen.

Verder ligt ze deels in een gebied dat door de Europese Gemeenschap werd erkend als plattelandszone (5B) die in aanmerking kwam voor allerlei steunmaatregelen.

Kan de minister in grote lijnen aangeven hoever het nu staat met de bescherming van de Velpevallei ?

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN
EN WELZIJN

Vraag nr. 4
van 5 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Domein Altembroek

Op mijn schriftelijke vraag nr. 146 van 19 juli 1994 over de mogelijke aankoop van het domein Altembroek in Voeren antwoordde de toenmalige minister dat, gezien de uitgestrektheid en de verscheidenheid van het domein, een gecoördineerde aanpak wenselijk leek. De minister beloofde dit dossier onmiddellijk na het reces in de Vlaamse regering ter sprake te brengen.

Thans verneem ik evenwel dat het domein zou verkocht zijn.

Kan de minister mij meedelen of het dossier alsnog ter sprake is gekomen op de ministerraad ?

Wat was het advies van de toenmalige minister van Cultuur ?

Waarom heeft de regering deze voor het Voerense toerisme zo belangrijke aankoop uiteindelijk niet verwezenlijkt ?

Vraag nr. 5
van 5 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik – Verkiezingen

Bij de jongste verkiezingen werden, zoals de minister allicht weet, in strijd met het decreet van 18 mei 1994 houdende regeling van het taalgebruik bij de verkiezingen, in verschillende stemopnemingsbureaus gesitueerd in homogeen Vlaamse gemeenten, tweetalige kiesformulieren geteld.

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die tot taak heeft toe te zien op de toepassing van dit decreet, heeft dit nagelaten. Ofschoon het vooraf duidelijk was dat de tweetalige kiesformulieren van de zes randgemeenten elders zouden worden geteld, heeft de Vaste Commissie bovendien nagelaten om het artikel 4 van het genoemde decreet toe te passen en alle documenten die krachtens artikel 3 van dit decreet nietig zijn, onmiddellijk in beslag te nemen en onder verzegeling op haar zetel te bewaken.

Heeft het vorige kabinet of de administratie contact genomen met de VCT om erop te wijzen dat er zich onwettelijkheden zouden voordoen bij de verkiezingen in de zes Vlaamse randgemeenten ?

Hoe dan ook, ik neem aan dat de minister dit zo niet kan laten. Welke besluiten heeft hij uit deze feiten getrokken, welke stappen heeft hij gezet of welke maatregelen heeft hij getroffen om te verhinderen dat bij een volgende gelegenheid de Vlaamse decreetgeving opnieuw wordt overtreden ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
8	05.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flanders/La Flandre – Redactionele informatie</i>	49
9	07.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetleden – Benoeming in overheidsdienst</i>	49
10	10.07.1995	F. Dewinter	<i>Pausbezoek – Vlaamse institutionele betrokkenheid</i>	50
15	20.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse gemeenschapsattachés – Benoeming</i>	50
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
2	30.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement . . . . .</i>	39
10	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Schoolbus – Organisatie . . . . .</i>	40
12	18.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalcursussen Nederlands – Halle-Vilvoorde . . . . .</i>	40
13	19.07.1995	M. Verlinden	<i>Roemeense studenten – Studiebeurzen . . . . .</i>	41
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
1	05.07.1995	W. Aers	<i>VDAB-gebouw Gent – Krakkers . . . . .</i>	50
4	10.07.1995	M. Verlinden	<i>Velpevallei – Bescherming . . . . .</i>	50
11	19.07.1995	M. Verlinden	<i>Bossen – Gezondheidstoestand . . . . .</i>	33
12	19.07.1995	W. Kuijpers	<i>Bodemerosie – Maatregelen . . . . .</i>	42
W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid				
1	13.07.1995	D. Lootens-Stael	<i>Ministeriële appartementen – Verantwoording . . . . .</i>	43
2	17.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Administratie Gezondheidszorg – Beroepsopleiding . . . . .</i>	43
E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening				
3	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vierbaanswegen – Rotondes . . . . .</i>	44
6	30.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Borden „Vlaanderen” – Plaats . . . . .</i>	44
9	07.07.1995	H. Marsoul	<i>N2 Lubbeek – Verkeersveiligheid . . . . .</i>	45

14	20.07.1995	W. Kuijpers	<i>Maagdentoren Zichem – Bescherming</i>	35
15	20.07.1995	W. Kuijpers	<i>E40 – Staat vierde rijstrook</i>	36
E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media				
8	19.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN-medewerkers – Objectiviteit</i>	36
9	19.07.1995	W. Kuijpers	<i>Bodemerosie – Maatregelen</i>	36
10	19.07.1995	J. Penris	<i>BRTN-medewerkers – Politieke verklaringen</i>	37
L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting				
7	19.07.1995	H. Lauwers	<i>Sociale huisvesting – Kandidaat-huurdersbestanden</i>	37
8	20.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Benoeming voorzitter</i>	38
L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn				
4	○ 05.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Domein Altembroek</i>	51
5	○ 05.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Verkiezingen</i>	51
6	06.07.1995	J. Geysels	<i>Beschermde monumenten – Afbraakrisico</i>	45
9	19.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerkbeleidsplannen – Stand van zaken</i>	46
10	19.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerkbeleidsplannen – Adviesprocedure</i>	47
11	19.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerkbeleidsplannen – Gemeentelijk engagement</i>	48
12	20.07.1995	W. Kuijpers	<i>Maagdentoren Zichem – Bescherming</i>	39
A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid				
1	18.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bruisend Brussel – Campagne</i>	48
2	19.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bruisend Brussel – Hinterlandcampagne</i>	49